

TEZAU LITURGIC
24 SEPTEMBRIE

SLUJBA
SF. MUCENIȚE
TECLA
DE LA ICONIUM

ATENA, 2010

24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΘΕΚΛΑ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τό, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν. *(Δίς)*

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γηίνων, τὸν δεσμὸν ἐναπεσεῖσατο, καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *(Δίς)*

Κύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θέκλα, οὐκί ἐκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου, καὶ στεφθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἡ ἀγνή καὶ Πρωτομάρτυς σου, ἀλλ' οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, δροσισμὸν ἐγκεκτημένη σε, καὶ ἐν θηρίοις πολλοῖς, ἀνάλωτος διέμεινε, τῇ χειρὶ σου φυλαχθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικοῖς παλαιομασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τὰς τούτου μηχανάς, μαρτυρικῶς συντρίψασα, Θάμυριν ἔφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῷ ἀληθεῖ ἔραστῇ, τοῦ Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου σύναθλε, παρρησίαν ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ, λα', λα'. 10. -20, 25)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ

ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς
χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ
πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς
διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχὸν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ
ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις,
καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ
γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ
δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ
φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς
ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν
ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν
Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ἀθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται· λαοὶ
χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα
πράγματα κατοπτεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμνάς,
πρόκειται σφαγῆ, ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος Χριστοῦ

τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Θέκλα καὶ Θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῇ πίστει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα· καὶ σὺν, Ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνησιῆρος, Θέκλα πρῶταθλε· ταῖς γὰρ μητρώαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὀμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἄλλ' ἐν ἄθλοις γενναίοις διαπρέψασα, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'

Ἀναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυνάμῳ νεύματι, κρατυνομένη ὡς πρῶταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεῶδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος ὑπάρξασα θάλαμος, εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἴσοδον εὐράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς, μεθ' ὧν ἰκέτευε Ἀπόστολε Θέκλα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χορείας ἐγείρατε φιλομάρτυρες· τῶν ἀγόνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ· Θέκλα γὰρ ἡ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξί, τὸ

ἀθλητικὸν στάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀθλησιν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν· γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμου χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ὡ εὐκλεῆς Πρωτομάρτυς, καὶ Ἰσαπόστολε, τῶν ἀθλουσῶν ἡ δόξα, καλλιπάρθενε Θέκλα, ἴασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινά, τῆς ψυχῆς μου καὶ μώλωπας,

θεοπειθέσι λιταῖς σου, καὶ ἐκ πυρός, τοῦ ἀσβέστου με ἐξάρπασον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Δι' ὀμβροτόκου νεφέλης, τὴν φλόγα ἔσβεσε, δροσίζουσά σε Θέκλα, ὡς πιστὴν καὶ ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίστους ἢ πανοθενῆς, τοῦ Χριστοῦ θεία δύναμις, καὶ ἐκ θηρίων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ῥυομένη σε ἐδόξασε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τὸν πανωραῖον ἐν κάλλει, νυμφίον ἄκραντον, ἐπιποθοῦσα Θέκλα, τὸν μνηστήρα ἠρνήσω, Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγῶ, ἐπομένη τοῖς ῥήμασι, μεθ' οὗ ἄρθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Λεόντων ὀρμᾶς κατεπάτησας, καὶ Θάμυριν, καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ· διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου
Κύριε*

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν
οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος ὡς καθαρὰ τὴν ψυχὴν,
καὶ πρῶταθλος πέφνησας, ἐν γυναιξίν εὐκλεῶς,
Χριστὸν ἀγαπήσασα, σὺ γὰρ τῆς εὐσέβειας,
περωθεῖσα τῷ πόθῳ, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν,
Ἰσαπόστολε Θέκλα· διό σε ὁ Πανοικτίρμων νύμφην
ἠγάγετο.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Θείου κήρυκος, διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστου,
αναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν ὡς ρεόντων ἠλόγησας, καὶ
σεαυτὴν ἱερὸν καλλιέρημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποιῶν
κατετόλμησας, Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ Θεοῦ
συνέκδημε. Τὸν σὸν Νυμφίον ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε,
Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα,
τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ οὖν γενόμενον, ρερυπωμένον
σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσον, πρεσβειῶν
σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ*

Ἀποστόλου τοῦ σοφοῦ, Παύλου τῶν λόγων ἠκροῶ,
καὶ κατέλιπες φθαρτὰ, καὶ ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ,
καὶ τὴν λαμπάδα τῆς πίστεως δεξαμένη, δύναμιν
πυρὸς κατεπάτησας, καὶ φρύαγμα θηρῶν,
κατεπράϋνας, καὶ οὐρανόθεν ἄφθαρτον τὸ στέφος, τῇ
κορυφῇ σου ἀπέλαβες. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ
σωθῆναι τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ
ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ

ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερέυσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἐλλαμφθεῖσα Θεότητος ταῖς αὐγαῖς, στομωθεῖσα τοῦ Πνεύματος τὸ πυρὶ, ἀνδρείως ἐχώρησας, πρὸς ἀγῶνας πρωτόαθλε, εὐσταλῶς τοῦ σταδίου τὸν δρόμον ἀνύσασα, καὶ μέχρι τέλους ἄμωμον τὴν πίστιν τηρήσασα· ὄθεν μαρτυρίου, τοὺς στεφάνους θεόφρον, ἀξίως εἰσδέδεξαι, ἐκ χειρὸς τοῦ Νυμφίου σου. Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίου, ὁμοιον

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη· τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.*

Στίχ. *Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.*

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς... Ζήτηι τῆ Τετάρτῃ τῆς Γ' Ἑβδομάδος.*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Πρωτομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Θέκλα, πρεσβεύειν μὴ διαλίπῃς τῷ σῶ ἔραστῇ, ἐλεῆσαι τοὺς τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Ἡ Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ποῖημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἦχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγῆσασθαι ἄθλους· ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Πέπαυται τοῦ τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἢ ὑπεροφρὺς, κατὰ τούτου γυναῖκες· εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ῥήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηκηθεῖσά σου,
παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἡ παρθένος
νενύμφευται.

Θεοτοκίου

Ἄκραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀἴδιον, καὶ
ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ὡ τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν πάνσεπτε! ἢ ἐν
Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τρῶσαι ἡ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι,
πνευματικῶ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γῆινων
ἀπόλαυσις.

Ὅλη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι,
τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε
πανεύφημε.

Θεοτοκίου

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου πάναγνε, τὰς
προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσιρεχόντων σοι Κύριε, σὺ
τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένῳ, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Εἰς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ
τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμφοτέρωθεν
γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον, ἀσκήσει

μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, δισσωδῶς ἐξαστράπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος, Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοᾶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου ἄκραντε.

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγός σε Παῦλος ἠρμόσατο, τῷ νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ Θέκλα πάνσοφε.

Ἀπηρητήθης τοῦ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὥσπερ λῆρον Μάρτυς ἐμυκτήρισας.

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ηὐλόγηται, Εὐα χαίρει καθορῶσα δέ, γυναιξί τὸν ὄφιν ὑποπίπτοντα.

Τὴν ἀγνείαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, πλοῦτον γένος ὠραιότητα, καὶ ἡδὺν μνησιῆρα ἢ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίου

Ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζουτες βοῶμέν σοι

Ἐπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἡγωνίσω, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἡξίωσαι.

Σεσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος, ἢ παρθένος· θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκετο.

Ἐνίκα τὴν αἰδῶ σου ἢ ἔνθεος, παρρησία· πῦρ γὰρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίου

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμεν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Νεάνιδος, τὸ τῆς φύσεως σαθρόν, τῆ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος ἐρρώσθη, νεανικόν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ· περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

Θαλάμων, ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαιρέτῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ, ἢ εὐκλεῆς, καὶ πρωτόαθλος Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμοπήριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

Ἐν πνεύματι, κατεφίλει τὰ δεσμά, τοῦ ἐνθέου
Διδασκάλου ἢ Μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς ἐνθέῳ
λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ἠϋξανε, καὶ
ἔφευγεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότη καρπὸν ὠραιότατον.

Θεοτοκίου

Μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία
Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν, στήριγμα σὺ ὑπάρχεις,
καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῆ κραταιοῦμεθα, καὶ πόθῳ σε καὶ
τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός

*Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελοῦ
μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.*

Κουτάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, μαρτυρίου
στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ παρθένε ὡς
ἔνδοξος, καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον
μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν, προσευχῆ σου
ἡμέρωσας, ᾧ Πρωτόαθλε

Ὁ Οἶκος

Ἑορτῆς σεβασμίας ἢ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει
φαιδρῶς ὑπὲρ ἥλιον· μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς
ἀπαστρέπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται·
διὸ Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ
ἀλαλάζωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ· Ἐμεγάλυνας

Σῶτερ τὰ ἐλέη σου, δωρησάμενος δῶρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν Πρωτόαθλον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θέκλης.

*Αὐτός σε σώζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.
Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.*

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ὡς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ συνεδέθης τῷ πόθῳ ὃ παμμακάριστε, ἐν ἅμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμπάλλουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ πρὸ βημάτων ἀδίκων ὃ καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τοῦ Δεσπότη, ἐβόας ἐν ἔκστασει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν θεῖον τῇ καμίνῳ τὸ σῶμα Μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅμβροτόκος νεφέλη ὑετῷ καὶ χαλάζῃ τὴν φλόγα σβέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἄφρονας καὶ σώζει, μελωδοῦσαν τὴν Μάρτυρα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Ἐνοφανῆς σου, ὁ λογισμὸς· τὸν γὰρ τάφον, ὡς Ἐδὲμ κατόκησας παρθένε, Μάρτυς ἀνυμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμαυρωθῆναι, τῆς εὐπρεποῦς παρθενίας, τὸ φαιδρὸν μὴ φέρουσα σου κάλλος, θνήσκειν ἡρετίσω, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῶ, καὶ ὑπερφυεῖ συναφθεῖσα, τῷ Χριστῷ πρωτόαθλε Νυμφίῳ, θήρας ἡρετίσω, φρουροὺς τῆς παρθενίας.

Ἐκδυσάμενη, σοῦ τῆς φθορᾶς τὴν ἐσθῆτα, εὐσταλῆς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἦλθε πρὸς ἀγήρω, ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Τὸν κατελθόντα, ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν μήτρᾳ, παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Τίς σου τὸ ἀήτητον, ὃ Πρωτομάρτυς μὴ θαυμάση; θῆρας νοητοὺς τὰ πάθη γάρ, τῆς ψυχῆς τιθασεύσασα, τὰ ἀκρατῆ θηρῶν ὀρμήματα οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ μένεις, ἐν μέσῳ τούτων ἀδιάφθορος.

Ἄβατος ἀκρότομος, Θεοῦ προστάξει σοι ἐρράγη, πέτρα θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῷ ἀναγεννήσεως, ἐσφραγισμένη θεία νύμφη, ὡς θάλαμος τῆ φυγάδι, καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο.

Ἰασαι πρωτόαθλε, τοὺς μάλωπας τοὺς τῆς ψυχῆς μου, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν νέμουσα τρόπαια, καὶ εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίου

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν, ζῶσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρὸς σου, δι' ἄφατον εὐσπλαχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦρωθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ θεοκῆρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνησιτῆρα παρείδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὃ

Θέκλα ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ ἔκομίσω.

Θεοτοκίου

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα, Μαρτύρων δῆμους, μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Αἶνοι. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἡ θεοφόρος ἀγνή παρθένος Θέκλα, ὅτε τὴν ἐπίκηρον δόξαν ἐπάτησε, καὶ τὰ τοῦ Παύλου διδάγματα, ἐν τῇ καρδίᾳ, ὡς ἀρραβῶνα θεῖον ἐδέξατο, τότε τοῦ Θαμύριδος τὰ συναλλάγματα, ὥσπερ ληρήματα μάταια, λογισαμένη, Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ μεμνήσεται, ἀναβοῶσα· Ἐξεκαύθην σου, τῷ ὑπὲρ νοῦν Σῶτερ ἔρωτι, ἢ ψυχὴ μου ὀπίσω, ἐκολλήθη σου φιλάνθρωπε. *(Δίς)*

Ἡ πρὸς θηρία καὶ πῦρ ἀνδρῖσαμένη, πρώτη ταῖς μετέπειτα τρίβον διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου λαμπρότατον, καὶ τὸν τὴν Εὐάν, ἐν Παραδείσῳ τρώσαντα ἔτρωσας, ἐντεῦθεν τοῖς ἴχνεσιν τοῦ θεοκήρυκος, ἀκολουθοῦσα ἐζώγησας, λαοὺς ἀπείρους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Θεότητος, θαυματουργοῦσα καταγγέλουσα, λόγον Θεοῦ τὸ σωτήριον. Διὰ τοῦτό σε Θέκλα, κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Ἡ πρὸς ἄϋλους μονὰς κληρωσαμένη, ὅτε τὸν πολύφωτον καὶ μέγαν ἥλιον, Παῦλον τὸν κήρυκα ἔβλεπας, τὸ θεῖον φέγγος, ἐσκοτισμέναις ψυχαῖς ἐκπέμποντα· τότε ἐφωτίσθη σου τὰ αἰσθητήρια, καὶ ὡς λαμπὰς ἐπανήφθη σου, ἐν τῇ καρδίᾳ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλλαμψις· ὅθεν ἐγένου φῶς ἀνέσπερον, τοὺς ἐν νυκτὶ καταυγάζουσα, τῆς εἰδωλομανίας, Πρωτομάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· αὕτη γὰρ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε, καὶ τὴν νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη· διὸ δυσωπεῖ ἡ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.